

Landet til dem, der ere deres egentlige Mæningskæller, som dele deres kirkelige Ansæelse efter Sindet og deres Indre, saa vilde for en stor Deel, hvad man nu belægger med Navnet „Reisepræster“ — de, som reise fra deres Kald for at betjene Andre — falde bort, og saadanne Reisepræster, som kom til at reise omkring uden at forsvømme Noget som helst, vilde jo kun være ønskelige. Spørgsmaalet er ikke her om Retten til at udtale det kristelige Ord, thi det er jo allerede frit, og dets Forkyndelse stæer jo af mangfoldige forskjelligeartede Personer under Geistlighedens egen Ledelse, men Spørgsmaalet er her kun om Udførelsen af de egentlige kirkelige Handlinger. Jeg haaber, at den ærede Minister vil udtale sin Mening derom, og om der skulde være Bestemmelser i saa Henseende, der maae forandres, og om han da ikke troede, at de ret snart kunde finde deres Forandring. — Om Præstegaardene har jeg talt. — Hvad Pensionerne angaaer, er det en Selvfølge, at naar dette nye Lønningsforslag gaaer igjennem, som jeg her har omtalt, blive Pensionsreglerne for andre Embedsmænd ogsaa gjældende her. Indtil den Tid have vi jo allerede en Slags Regel, som vi kunne følge; den fører os maastæe videre, end vi bør komme, men vi maae være betænkte paa, hvorledes vi skulle stille os, eftersom de Indtægter, hvoraf man hidtil har baaret disse Pensioner, ikke længere ville indflyde paa samme Maade. Vi skulle lægge Mærke til, at Staten tilskylder allerede nu gennem Pensioner ikke ubetydelige Beløb til Geistligheden. Det er meget tvivlsomt, hvorlænge det vil være, inden de Indtægter af det geistlige Gods, som vi ville inddrage, Tienden osv., kunne overkomme det. Naar man nævner Bispetienden som en Deel deraf, saa tager man feil. Bispetienderne have vi vundet i Spil, vi have spillet med de første Bisper. De kunde ikke komme ud af det med deres Tiender, og saa overtog Staten dem som et Lykkespil, uden at vide, om den skulde blive den Tabende, eller den skulde vinde. Den var fra Begyndelsen af den Tabende, men jeg skal ikke nægte, at vi nu ere de Vindende. Men i alt Fald have vi nu Bisper-

tienden; den er vor. Give vi Beløbet tilbage igjen, saa er det ikke, fordi det er Bispernes, men fordi vi ville give saameget Mere af Statskassen. Altsaa ligeoverfor Pensionerne kan dette ikke komme i Betragtning. Vi give for Dieblisset af Statskassen til geistlige Formaal en 19,000 Rd. — noget Saadant troer jeg omtrent, det er — foruden Pensioner, som ere c. 18,000 Rd., altsaa tilsammen c. 37,000 Rd. (Anmærk: Pensionerne ere større!). — Ja, det blev ogsaa nævnt af Ministeren igaar, at der paa den gamle Pensionsliste er Noget, det er ikke Meget, en 3—4000 Rd., som vi forresten give under en anden Form. Regne vi i runde Tal, saa give vi allerede nu en 40,000 Rd. — Det beneficerede Gods skal jeg ikke omtale; det falder ganske ind under de øvrige Gjenstande af tilsvarende Art, og hvorledes det skal behandles, naar det er inddraget, hører ikke hjemme i denne Lov. — Offer og Alci-dentfer har jeg allerede omtalt, men jeg har endnu ikke omtalt, hvad der er foreslaaet i Lovudkastet med Hensyn til Kjøbenhavn. Derom kan jeg ikke ganske være af den Mening som den sidste ærede Taler. Jeg troer, at man kan med fuld Ret paalægge Kjøbenhavn en saadan Byrde, naar man skal lønne Geistligheden fast, og man skal stille dens Geistlighed under samme Regel med Hensyn til fast Lønning som hele Resten af Geistligheden, og saa endda lade Offer og Alci-dentfer bestaae med samme Frivillighed der. Det, som man har foreslaaet inddraget, er ikke Offer og Alci-dentfer. Præstpengene i Kjøbenhavn, hvorom vi jo have haft et Udvalg for et Par Aar siden, blev man dengang enig om, bestaae i Henhold til de forskjellige Bestemmelser, som ere blevne til til forskjellige Tider, af 2 Ting: Offer og en fast Indtægt, som Byen skylder til Præstestanden, og denne faste Indtægt var man dengang enig om at anslaae til 20,000 Rd., der kunde paalægges Kjøbenhavn, og som altsaa skulde omtrent svare til eller træde istedetfor, hvad Landet yder i Tiende og faste Tilskud af lignende Art. Noget lignende maa man vist komme til at gjøre med de øvrige